

Sygn.akt: K.R. 905/50

~~423~~
24

W y r o k .

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ .

Dnia 28.czerwca 1950 r.

Sąd Apelacyjny w Krakowie w Wydziale I.Karnym na posiedzeniu jawnym w składzie następującym:

Przewodniczący: S.S.A. Dr.Wł.Żaba,

Sędziowie: S.S.A. J.Lewicki,

S.S.O. Dr.T.Wsołek,

Protokolant: apl.W.Weryńska,

przy udziale Wicoprokuratora S.A. Dr.K.Musiąła,

po rozpoznaniu w dniu 28.czerwca 1950 r. sprawy

Ludwika H a u s e r a ,

oskarżonego z art.4 § 1 dekretu z dnia 31.VIII. 1944 r.

poz.377/46, z powodu rewizji, założonej przez oskarżonego

od wyroku Sądu Okręgowego w Krakowie z dnia 19.kwietnia 1950

sygn.IV K 674/50 -

na zasadzie art.395, 404, 481 k.p.k. oraz art.4 dekretu o opłatach sądowych w sprawach karnych u c h y l a zaskarżony wyrok w orzeczeniu o karze i oskarżonego Ludwika Hausera na podstawie art.4 § 1 dekretu z dnia 31.VIII. 1944 r. Dz.U. R.P. poz. 377/46 skazuje na 5 (pięć) lat więzienia z zaliczeniem na poczet kary okresu tymczasowego aresztowania od dnia 19.7. 1949 do dnia 28.6. 1950 r., oraz na utratę praw publicznych i obywatelskich praw honorowych na przeciąg lat pięciu, oraz konfiskatę całego mienia. Zwalnia oskarżonego od ponoszenia kosztów postępowania i opłaty sądowej za II-gą instancję.

U z a s a d n i e n i e .

Zaskarżonym wyrokiem skazany został oskarżony Ludwik Hauser za zbrodnie z art.4 dekretu z dnia 31.VIII. 1944 r.

Dz.U.R.P.nr.69 poz.377 - na karę więzienia przez 10 lat, przy równoczesnym orzeczeniu utraty praw publicznych i obywatelskich praw honorowych na przeciąg lat 10, oraz konfiskatę mienia.

W rewizji, skierowanej jedynie co do wymiaru kary, oskarżony zarzucił, że wymierzona kara jest rażąco niewspółmierna w stosunku do przypisanego mu czynu, a Sąd I-szej instancji nie uwzględnił żadnych takich okoliczności, któreby tak surowy wymiar kary w stosunku do oskarżonego uzasadniały.

Zarzut ten jest słuszny. Sam fakt bowiem, że oskarżony przez kilka lat pełnił funkcje strażnika w różnych obozach koncentracyjnych - gdy nieodparte zostały wyjaśnienia oskarżonego, że pełnił służbę jedynie zewnętrzną, że z więźniami prawie że się nie stykał, - gdy nie zebrano przeciw oskarżonemu żadnego innego materiału dowodowego, obciążającego oskarżonego - nie uzasadnia tak surowego wymiaru kary, - i dlatego też Sąd Apelacyjny karę wymierzoną oskarżonemu przez Sąd I-szej instancji wydatnie złagodził, obniżając ją do 5 lat więzienia i utraty praw publicznych i obywatelskich praw honorowych na przeciąg lat 5-cių, i konfiskaty mienia.

[Handwritten signature]

[Handwritten signature]

[Handwritten signature]

SF